

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4358/2020
14.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Миодраг Раданчић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., коју заступа пуномоћник Југослава Родић, адвокат из ..., ради развода брака, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 38/20 од 08.05.2020. године, на седници одржаној 14.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 38/20 од 08.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П2. 112/17 од 25.09.2019. године, ставом првим изреке, разведен је брак странака, закључен пред матичном службом у Књажевцу дана ...2016. године, заведен у МКВ под бројем .. за 2016. годину. Ставом другим изреке, мал. дете ВВ из ..., рођена ...2016 године, поверена је на чување, васпитавање и самостално вршење родитељског права мајци ББ, с тим што ће се пребивалиште детета сматрати пребивалиште мајке детета и то ..., ул. ... бр. .. . Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев па је обавезан тужилац - противтужени да на име издржавања мал. ВВ плаћа по 8.000,00 динара месечно, сваког првог до петог у месецу за текући месец на текући рачун тужене - противтужиље почев од дана подношења противтужбе 22.12.2017. године па убудуће, док обавеза буде трајала. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца-противтуженог да на име издржавања мал. ВВ плаћа по 6.000,00 динара месечно. Ставом шестим изреке, уређено је одржавање личних односа између тужиоца АА и мал. ВВ, тако што ће тужилац одржавати контакте са дететом почев од дана пресуђења па наредна два месеца у првој и трећој недељи и то у петак, суботу и недељу од 10,00 до 19,00 часова, а по протеку овог периода тужилац ће виђати дете у првој недељи у месецу у уторак и четвртак од 16,00 до 19,00 сати, викендом почев од петка од 16,00 сати до недеље до 19,00 сати, у другој недељи у месецу виђаће дете у уторак и четвртак од 12,00 до 19,00 сати, у трећој недељи у месецу у уторак и четвртак од 16,00 до 19,00 сати, викендом почев од петка у 16,00 сати до недеље у 19,00 сати, у четвртој

недељи у месецу у уторак и четвртак од 12,00 до 19,00 сати и то све тако што ће у наведеним терминима дете преузимати испред куће мајке и враћати га по завршетку термина мајци на истом месту. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужена-противтужила тражила да се контакти између тужиоца-противтуженог и мал. ВВ одвијају на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 38/20 од 08.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене-противтужиле и потврђена првостепена пресуда, у ставу петом, шестом и седмом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена-противтужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Неосновани су наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом. Указивање на повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља битну повреду због које се ревизија може изјавити применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су за време трајања брака, који је сада правноснажно разведен, добили ћерку, мал. ВВ, рођену ...2016. године. Тужена живи са мал. ВВ у породичној кући својих родитеља, где живе и баба и деда по мајци у засебном домаћинству, као и сестра тужене. Тужена није у радном односу, студент је ..., а родитељи јој помажу у издржавању. Тужилац живи с родитељима у породичној кући у засебном домаћинству на спратном делу куће, где постоји уређена просторија намењена за дете, налази се на евиденцији НСЗ од 04.09.2018. године. Родитељи тужиоца остварују месечне приходе у износу од око 88.000,00 динара месечно. Оба родитеља су подобна за вршење родитељског права, с тим што је конкретна подобност на страни мајке којој је дете додељено на самостално вршење родитељског права. Према мишљењу Центра за социјални рад у Књажевцу, у интересу је детета да одржава редовне и несметане контакте са другим родитељем – оцем по предложеном моделу који су судови усвојили и одредили, ближе описан у ставу шестом изреке првостепене пресуде.

Врховни касациони суд налази да је правилна одлука нижестепених судова којом су уредили одржавање личних односа детета са родитељем са којим не живи, на начин описан у изреци, а који је предложен од стране центра за социјални рад, с позивом на одредбе чланова 6. и 61. Породичног закона, због чега су неосновани наводи ревизије којима се ова одлука побија због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 6. став 1. Породичног закона прописано је да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета, док је чланом 61. став 1. истог закона прописано да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, а чланом 78. став 3. истог закона, прописано право и дужност родитеља који не врши родитељско право да са дететом одржава личне односе.

Сходно цитираним одредбама закона, по оцени Врховног касационог суда, полазећи од чињеница и околности овога случаја, одлука о одржавању личних односа мал. детета и тужиоца је адекватна, прилагођена потребама и узрасту мал. детета које мора да буде вољено и прихваћено. Приликом одређивања модела виђања детета са родитељем са којим дете не живи, суд мора да води рачуна првенствено о најбољем интересу детета, који представља правни стандард који се испуњава утврђењем онаквог модела виђања који представља стабилну основу за даљи емоционални и социјални развој малолетног детета. Модел виђања мора да се прилагоди потребама и обавезама детета, имајући у виду реалне животне услове парничних странака, а одређивањем правилног модела испуњава се и право детета на обезбеђење најбољих могућих животних и здравствених услова за свој правилан и потпун развој (члан 62. Породичног закона). Тужена-противтужила у ревизијским наводима понавља жалбене наводе који су правилно оцењени од стране другостепеног суда, не нудећи аргументовано разлоге за одређивање другачијег модела виђања оца са дететом, који је предложила, или разлоге због којих сматра да модел који су судови одредили није у најбољем интересу детета.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић